

Okénko do ZŠ HOLEČKOVA č. 7

Začátek školního roku v ZŠ Holečkova

Prázdniny se přehouply do září a tak jsme se i my opět sešli v lavicích ZŠ Holečkova. Privítali jsme známé tváře a pochválili si navzájem nové účesy a opálení. Horký začátek školního roku stále připomínal léto a tak návrh paní ředitelky – výlet na **místní koupaliště** – byl přijat více než s nadšením, nejen u dětí, ale i v řadách pedagogického sboru. Hned druhý den, 3. září, se vydala I. třída praktické školy a I. třída školy speciální společně za osvěžením. Děti se vyřádily na tobogánu, v malém i velkém bazénu. O tom, že to byl výlet opravdu vydařený, svědčí slova jednoho třetíáčka: „Dávám tomu sto bodů z deseti!“ Lepší začátek školního roku jsme si vážně nemohli přát.

Tím jsme se alespoň symbolicky rozloučili s létem. Ač počasí za okny zatím blížící se podzim nepřipomínalo, obě třídy speciální se na něj začaly připravovat. Sbírali a zpracovávali jsme přírodniny (kukuřici, slunečnici, oříšky, dýni, listy, mech) a z nich jsme pak vyráběli demonstrační výukové pomůcky, houby, podzimní věnce, ježky, dýně ze dřeva, kartonové makety podzimních plodů a podzimní obraz krajiny z přírodnin. Vše jsme využili do posledního kousku či semínka. A nadešel čas **posvícení**. To má u nás ve škole již dlouholetou tradici. Žáci si sami upekli linecké hnětynky a ty si poté nazdobili. Neutekly nám ani dušičky a Halloween. Vymodelovali jsme duchy z gázové tkaniny, vydlabali dýně a upekli sušenky z dýňového pyré. O aktivity nebyla nouze, žáci si je užili a s radostí se výrobky a výzdobou chlubili rodičům.

Mgr. Dana Hajíčková, Bc. Hana Benešová

Strakonická pouť

Ve čtvrtek 26. 9. jsme opět všichni společně vyrazili vlakem do Strakonic na návštěvu **pout'ových atrakcí** v areálu pod Hvězdou. Již několik předešlých dnů se naši žáci a žákyně mezi sebou domlouvali, na co se těší nejvíce. Každým rokem je totiž tato volba sázkou do loterie. Protože je připravená akce výhradně zdarma, jsou k dispozici pouze vybrané druhy zábavných atrakcí a každoročně se některé z nich mezi sebou střídají. Samozřejmě jsme všichni velmi vděční za nabízenou možnost k návštěvě míst, která jsou pro naše děti lákavá. Někteří nazývají naši návštěvu Strakonic malou poutí, a pokud se jim poštěstí, na velkou pout' se dostanou se svými rodiči.

Sázkou do loterie bývá i počasí. Tentokrát neukázalo příliš vlídnou tvář, naše cestování do okresního města doprovázely od začátku dešťové kapky. Naštěstí šlo jen o drobné srážky. Takže nám příliš nevadily, nehledě na to, že autodrom je celý zastřešený. Právě vzrušující jízda na elektromobilech různých značek bývá tradičně největším lákadlem.

2 hodiny skvělé zábavy ale většinou rychle uběhnou. Díky otevřeným stánkům s občerstvením je pak možné posílit se na zpáteční cestu. K duhu přijdou také nabízené pouťové sladkosti, které na nás číhají při cestě na nádraží. Tam už jen stačí nastoupit do správného vlaku a vyrazit k domovu. Někteří žáci či žákyně spokojeně oddechují a při dojezdu do Blatné je třeba je probudit.

Důležité je, že jsme všechny dopravili zpět a v pořádku. Dokonce se na nás začalo usmívat i sluníčko a tak nálada byla výborná. Na školáky pak čeká už jen páteční výuka a vždy vítané víkendové dny. Zůstane aspoň pár milých vzpomínek.

Podzimní hrátky

Co vás napadne, když se řekne **podzim**? S touto otázkou se setkali také žáci naší školy v pondělí 14. října. Trochu přemýšlení, trochu účinné návodné pomoci a pak společně dali dohromady několik znaků - podzimní plody (kaštiny, žaludy, šípky), sklizeň jablek a brambor, pouštění draků, myslivecké hony, výlovy rybníků a vzhledem k letošní úrodě i pozdní sběr hub. Na všechny jmenované znaky podzimu byly připraveny zábavné hry a tvoření.

Protože nám počasí přálo, celé dopoledne jsme společně strávili venku v areálu naší školy. V kreativní dílničce vyráběly děti pod vedením pedagogů nápadité podzimní dekorace z připraveného přírodního materiálu. Na papírový podklad naaranžovaly šípky, kaštiny, žaludy, listy, mech a kůru a navrch umístily z kartonu vyrobenou muchomůrku. Děti nadšeně stříhaly, lepily, skládaly, barvily a jejich výtvořky teď zdobí prostory před vchodem do hlavní budovy. Hotový výrobek jistě potěšil každého z nich.

Opodál na dalším stanovišti probíhaly bramborové hrátky. Na poloviny rozkrojené hlízy posloužily k vytvoření bramborového pexesa. Také zde žáci a žákyně absolvovali dráhu s bramborem na lžici. Při hodinách pracovního vyučování si děti předem vyrobily malované puzzle s náměty hub a ryb a teď je skládaly dohromady. Po skončení nebyly jejich výtvořky nikam založeny, ale dále slouží jako výuková pomůcka.

V přilehlých prostorech byli připraveni dva papíroví draci s dlouhými ocasey, které se měly postupně zaplňovat kaštanami, se kterými musely děti

absolvovat cestu z místa jejich uložení a zase zpátky. Pěkně jeden po druhém, kdo úkol splní rychleji.

U dalšího stanoviště byl každý odměněn jablkem za správné splnění úkolu vyžadujícího správnou orientaci v prostoru a logické uvažování při přemísťování barevných plastových míčků nahrazujících tyto sladké a zdravé plody do správných přihrádek. Důležité bylo především oddělení a vyřazení otrávených jablek vyjádřených nezdravou modrou barvou těchto míčků.

Na jiném stanovišti děti nahlas přemýšlely o využití předem nasbíraných žaludů. Dohodly se na možnosti krmení lesní zvěře, výrobě rozmanitých dekorací či jejich použití pro různé zábavné hry a soutěže. Tady se však hrála čára, protože umístit žaludy roztodivných tvarů na určené místo není úplně jednoduché.

Dávno dopředu si děti ve školní družině s paní vychovatelkou poutavě vyprávěly o rybách a podzimních výloveh. Se skutečným zájmem při tom také zhlédly na interaktivní tabuli ukázky této činnosti. Své poznatky právě teď mohli žáci a žákyně využít při poznávání nejznámějších sladkovodních ryb a doplňování jejich názvů. Vyzkoušeli si také praktické dovednosti při výlovu ryb soutěžní formou. Na svoji udičku se snažili zavěsit co nejvíce rybek přímo z břehu nebo z vyčnívajících kamenů uvnitř uměle vytvořeného rybníčku.

Žáci si také předem při výtvarné výchově upravovali a vybarvovali předtištěné papírové terče a ty se jim teď hodily. Na oblíbeném a vyhledávaném stanovišti byli nejdříve všichni postupně seznámeni s bezpečnostními pravidly při střelbě ze vzduchovky a poučení o zásadách správného míření. Za významné pomoci 2 pedagogů pak začaly podzimní hony končící společným hodnocením a sledováním úspěšných výsledků.

Od rána plápolal na školní zahradě zapálený oheň a v ohništi se postupně tvořila zásoba popela. Na závěr celého zábavného dopoledne byla připravena skutečná pochoutka. Každý mohl ochutnat pečené brambory právě vytažené z onoho horkého popela. Také získaná jablka si každý mohl opéct nad plamenem. Netradiční dobroty jim jistě chutnaly. Takhle tedy vypadá podzim na ZŠ Holečkova!

Halloween

Podzimní prázdniny jistě přišly školákům vhod, aby se nadechli k další práci směrem k pololetnímu hodnocení. Hned po jejich ukončení ve čtvrtek 31. října čekalo na naše žáky a žákyně **strašidelné překvapení**. Výzdoba školy, na

kteřé se sami podíleli ještě před začátkem prázdnin, připomínala probíhající Halloween. Všichni tušili po zkušenostech z předcházejících let, že je tento den čeká něco neobvyklého. Jenže loňské nebo předloňské ranní řádění duchů bylo jen slabým odvarem toho, co na děti čekalo tentokrát.

Pokusím se přiblížit kouzlo okamžiku očima našich žáků. „Hned ráno jsme byli vyzváni k procházce po dlouhé spojovací chodbě mezi pavilony, kde byla připravena halloweenská stezka. Vůbec se mi ji absolvovat nechtělo. Ozývaly se odtud totiž děsivé a strašidelné zvuky nahánějící hrůzu. Překonal jsem strach a vydal se na cestu s vědomím, že se zpět do třídy třeba už nemusím vrátit. Hned za prvním rohem vystoupil nečekaně z přítmi kabinetu oživlý kostlivec. Sice nedělal žádné lotroviny, ale i tak jsem jeho přítomnost v těchto místech nečekal. Skoro jsem se dal na útěk, ale cesta zpátky už nebyla možná.

Otevřel jsem tedy dveře vedoucí do oné spojovací chodby a hned za nimi jsem spatřil podivně se pohybujícího ducha, se kterým jsem se nemínil nijak blíže seznamovat. Přidal jsem tedy do kroku a musel se proplétat cestou plnou obrovských pavučin visících od stropu až téměř k zemi. Pomyslel jsem si, že se přes prázdniny na chodbě asi příliš neuklízelo. Ještě že mi cestu ukazovaly halloweenské balonky a rozsvícené lucerničky. Procházel jsem kolem bedny s odkrytým víkem a vtom z ní na mě vykoukla čarodějnice a natahovala ke mně své dlouhé ošklivé pařáty. Nechtěl jsem se nechat vtáhnout dovnitř, tak jsem trochu vybočil z cesty a pokračoval dál.

V pořádku jsem se ocitl na samém konci chodby před zavřenými dveřmi. Nevěděl jsem, co by mě tam mohlo potkat, ale to, co bylo za mnou, mě nutilo v cestě pokračovat. Otevřel jsem tedy dveře. Nikdy za nimi nebylo tolik tmy jako právě dnes. Blikající červená světýlka umocňovala tajemnost tohoto zákoutí. Ze skladu dokonce vylezl další kostlivec a něco nepěkného mi říkal a něco po mně házel. Na nic jsem nečekal, otevřel jsem další dveře a za nimi už se konečně objevilo denní světlo.

Já jsem však podle předběžných instrukcí věděl, že mám dojít až do naší tělocvičny. Pokračoval jsem tedy dál a znovu se musel proplétat spleť pavučin plných ohavných pavouků. Ty já vůbec nemusím. Malí svítící duchové visící od stropu mi naopak připadali docela roztomilí. Konečně jsem dorazil do cíle své cesty. Jenže v tělocvičně na mě čekala Krvavá nevěsta a chtěla po mně nějaké sliby o mém zlepšení. Když jsem ze sebe něco přece jen vysoukal, přišla odměna za odvážné dokončení strastiplné cesty.

Netušil jsem, že si musím sladkou odměnu sám vytáhnout z otvoru strašidelného domečku. Neměl jsem k němu důvěru, byl tajemně osvětlený,

vydával podivné zvuky a dokonce se celý kymácel. Překonal jsem přece jen svůj strach a ponořil svoji ruku do připraveného otvoru. Než se mi podařilo do ruky bonbon či lízátko uchopit, něco na mě sáhlo a dokonce se na mé ruce objevila červená skvrna. Víckrát už bych tam nic nehledal. Na cestu zpět do své třídy jsem ještě dostal halloweenský balonek.

Tak jsem se přece jen šťastně vrátil, a když bylo po všem, začal jsem i rozumně uvažovat. Celá akce nakonec nebyla tak nebezpečná a docela jsem si cestu se všemi nástrahami užil. Napadlo mě, že to všechno musel někdo s nadšením připravit a začal jsem cítit vděčnost vůči všem, kteří se na netradiční oslavě Halloweenu podíleli. Děkuji tímto za zprostředkování celkem zábavného ranního odreagování od všech školních povinností.“

Ted' už zase mluvím sám za sebe a souhlasím s našimi žáky, že si pochvalu zaslouží každý, kdo se více či méně podílel na připravené akci. Všechno proběhlo bez sebemenšího zaváhání a zanechalo v dětech teď už milé vzpomínky.

Mgr. Petr Šavřda